

מה זאת אהבה? ! סיפור עם מַרְוֹקוּ

הָיָה הָיָה מֶלֶךְ, וְלוֹ שְׁלוֹשׁ בָּנוֹת. יוֹם אֶחָד הָיָה הַמֶּלֶךְ עֲצוּב. קָרְבָּה אֵלָיו בָּתוּ הַבְּכוֹרָה וּשְׁאַלָה אוֹתוֹ מְדוּעַ לְבוֹ עֲצוּב. הִשִּׁיב הַמֶּלֶךְ: "לְבִי עֲצוּב, מִפְּנֵי שֶׁאֵת אֵינְךָ אוֹהֶבֶת אוֹתִי." – "אֲנִי כֵן אוֹהֶבֶת אוֹתְךָ, אָבָא," אָמְרָה הַבֵּת, "אֲנִי אוֹהֶבֶת אוֹתְךָ כְּמוֹ לְחֵם." שָׁמַע הַמֶּלֶךְ וְהָיָה שָׁבַע רְצוֹן.

עָבַר זְמַן מָה, וְהַמֶּלֶךְ שׁוֹב הִתְעַצֵּב אֶל לְבוֹ. נִכְנְסָה אֵלָיו הַבֵּת הָאֲמִצְעִית וּשְׁאַלָה: "מָה לְךָ, אָבִי? מְדוּעַ אֶתְּךָ עֲצוּב?" הִשִּׁיב הַמֶּלֶךְ: "אֲנִי עֲצוּב, מִפְּנֵי שֶׁאֵת אֵינְךָ אוֹהֶבֶת אוֹתִי." – "אָבָל אֲנִי אוֹהֶבֶת אוֹתְךָ מְאֹד," אָמְרָה הַבֵּת הָאֲמִצְעִית, "אֲנִי אוֹהֶבֶת אוֹתְךָ כְּמוֹ מֵיִם." וְשׁוֹב הָיָה הַמֶּלֶךְ שָׁבַע רְצוֹן.

כְּעֹבֵר עוֹד זְמַן רָאֵתָה הַבֵּת הַקְּטָנָה אֶת אָבִיהָ יוֹשֵׁב, וְלְבוֹ עֲצוּב. שְׁאַלָה אוֹתוֹ: "מָה לְךָ, אָבִי? לְמָה אֶתְּךָ עֲצוּב?" אָמַר לָהּ: "אֲנִי עֲצוּב, כִּי אֵת אֵינְךָ אוֹהֶבֶת אוֹתִי." – "אֲנִי כֵן אוֹהֶבֶת אוֹתְךָ," אָמְרָה הַבֵּת הַצְּעִירָה וְהוֹסִיפָה: "אֲנִי אוֹהֶבֶת אוֹתְךָ כְּמוֹ מֶלֶח!" – "כְּמוֹ מֶלֶח?!" שָׁאַל הַמֶּלֶךְ בְּרוּגֵז וְצַעֵק: "הִסְתַּלְקִי מִפָּה! תְּצוּפָה שְׁכָמוֹתֶיךָ!" וְגִירָשׁ אֶת בָּתוּ מִן הָאֲרָמוֹן.

עָזְבָה הַבֵּת הַצְּעִירָה אֶת הָאֲרָמוֹן, וְהִסְתַּוְּבְּכָה בְּדַרְכֶיהָ. בְּדַרְכָּהּ פָּגְשָׁה נָסִיךְ. שְׁאַל אוֹתָהּ הַנָּסִיךְ: "מְדוּעַ אֶת מִסְתוּבְּכַת בְּדַרְכֶיהָ כִּי אֵת מְפֹשְׁטֵי הָעֵם?" סִיפְרָה לוֹ בֵּת הַמֶּלֶךְ אֶת סִיפּוֹר הַמַּעֲשֶׂה.

לָקַח אוֹתָהּ הַנָּסִיךְ אֶל אֲרָמוֹנוֹ, וְעָרַךְ תְּחִילָה גְדוּלָה. אֶל הַחֲגִיגָה הוּא הִזְמִין גַּם אֶת אָבִיהָ, הַמֶּלֶךְ. אֶךְ לְפָנֵי הַחֲגִיגָה הוּא צִיָּוָה עַל הַטֶּבַח: "אֵת כָּל הָאוֹכֵל שְׁתַּגִּישׁ לְמֶלֶךְ, תְּבַשֵּׁל בְּלִי מֶלֶח!" וְכֵן הָיָה.

הַמֶּלֶךְ פִּיבֵד אֶת הַנָּסִיךְ בְּנוֹכְחוֹתוֹ בַּחֲגִיגָה. כְּשֶׁהִתְחִיל לֵאכּוֹל, הוּא חָשׂ מִיד שֶׁהָאוֹכֵל אֵינוֹ עָרֵב לְחֵן. טַעַם תֶּפֶל הָיָה לֵאכּוֹל. בִּיקַשׁ הַמֶּלֶךְ לִקְרוֹא לְטֶבַח. – "מָה קָרָה לֵאכּוֹל? אֵי אֲפֹשֶׁר לֵאכּוֹל אוֹתוֹ!" אָמַר לוֹ בְּזַעַם. – "זֶה מִפְּנֵי שֶׁבִישַׁלְתִּי אוֹתוֹ בְּלִי מֶלֶח, אֲדוֹנִי," הִשִּׁיב הַטֶּבַח. – "וְיָמֵי צִיָּוָה עָלֶיךָ לַעֲשׂוֹת זֹאת?" שָׁאַל הַמֶּלֶךְ. – "אֲנִי צִיָּוִיתִי!" שָׁמַע הַמֶּלֶךְ קוֹל מֵאֲחֹרָיו. וְכִשְׁפָּנָה הַמֶּלֶךְ לֵאחֹר, רָאָה אֶת בָּתוּ הַצְּעִירָה. הִבִּיֵן הַמֶּלֶךְ מָה רָצָתָה בָּתוּ לְמַדּוֹ, וְהוּא הִשִּׁיב אוֹתָהּ הַבִּיָּתָה בְּשִׂמְחָה.